DOMUS AUREA

Nora Ancarola i Marga Ximenez han desenvolupat dos treballs independents en espais diferenciats. Tanmateix abdues han compartit tres premises: explorar la construcció del subjecte femení , fer-ho des de la idea de la casa com un espai real i entendre aquesta casa com un lloc d'esdeveniments i d'experiències en el qual es produeixen situacions molt diverses.

"Domus Aurea" es perfila com a recurs de ficció per a crear una reflexió més enllà del sentit historicista del títol. "Domus Aurea", que fou una mansió enorme construïda per Neró, però que mai va ser habitada (la mort el sorprèn abans de poder-ne gaudí), esdevé un fet paradoxal i alhora poètic que endinsa a l'espectador en una problemàtica força actual i real.

El treball de Nora Ancarola és una obra formada per tres peces. El conjunt, la instal·lació, enfronta al subjecte amb moments contradictoris i perturbadors. L'artista el situa en el conflicte, en un espai-temps problemàtic i en el decurs del seu constructe apareix fracturat, alienat, amb comportaments indesxifrables -com en un estat neurotitzat, traumatic- que també esdevenen paradoxals pels altres.

L'obra de Marga Ximenez també integra tres peces relacionades a manera d'instal·lació. Sota les mateixes premisses, se serveix de la idea de la cuina, l'espai tradicionalment assignat com a lloc, a l'activitat femenina. El subjecte es construeix en relació amb el que l'envolta, en un canvi constant i la seva presència acaba per convertir-se en un rastre. L'obra parla d'questa petxada real i alhora mítica i poética.

Els dos treballs exploren el constructe del subjecte femení des d'una concepció de la diferència de gènere que lliga el pes cultural i una crítica a la mirada masculina amb la intimitat -allò subjectiu i gairebé incomunicable- la qual permet l'apropament només de manera indirecta i a través d'al·lusions, posant en marxa tot el potencial de l'imaginari propi dels mecanismes fonamentals de la creació artística.

Lola Donaire